

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Som det fremgaar af Bemærkningerne til det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge for det høje Ting, var der i Loven af 30. Juni 1922 indenfor det Kompleks af Kirkelove, der den Gang blev gennemført, en Lov, som tillod Kirkeministeriet at bevilge frivillig Tiendeafløsning i de sønderjyske Landsdele. Denne Adgang til Afløsning af Tienden er ikke blevet benyttet i stort Omfang; man har aabenbart i Sønderjylland ventet paa, at der vilde komme en almindelig Afløsning af den Resttiende i Landsdelene, som ikke ved Lovens Ikrafttræden allerede var afløst. Det forholder sig saaledes, som det ogsaa er omtalt i Bemærkningerne, at en stor Del af Tienden var afløst allerede i den tyske Tid, og at en Del blev afløst, da Markkursen var brudt sammen. Dette bevirkede, at der endogsaa indenfor samme Sogn var Ejendomme, der havde afløst, og andre, der ikke havde afløst. Det er ikke mindst denne Forskellighed indenfor Landsdelene, som har fremkaldt megen Misforståelse og har bevirket, at der Gang paa Gang til Kirkeministeriet er indgaaet Andragende, gaaende ud paa en lovbefalet Tiendeafløsning i de sønderjyske Landsdele. Det er dette Ønske, som nu imødekommes ved det foreliggende Lovforslag. Det har mødt stor Velvillie i det andet høje Ting, og som ærede Medlemmer vil se, har man indenfor det andet høje Ting fra alle Sider stemt for Lovforslagets Gennemførelse og kun foretaget to ganske ubetydelige Ændringer. Den ene tilsigter at tydeliggøre Lovforslagets § 1, saaledes som den oprindelig var affattet, idet der er tilføjet, at Tienden for Aaret 1928 skal erlægges som hittil. Folketinget mente, at naar der stod, at Tienden skulde afløses fra 1. Januar 1929 at regne, kunde man deraf slutte, at de, der havde Tiendepligt for Aaret 1928, ikke skulde fyldestgøre denne, og det var naturligvis ikke Meningen. Den anden Ændring tilsigter at skaffe de Udgifter, der fremkommer ved Beregning af Tienden, dækket af Statskassen, og dette er ganske i Overensstemmelse med Tiendeloven af 15. Maj 1903. I det hele taget er Lovforslaget bygget over Tiendeafløsningsloven af 15. Maj 1903, det følger alle dens Hovedprincipper, men er noget mindre indviklet, idet en Simplificering maatte ligge nær, baade fordi Omraadet er saa lille, og fordi det drejer

sig om et saa ubetydeligt Beløb. Man har ogsaa fulgt Hovedprincippet i Tiendeafløsningsloven af 15. Maj 1903 om, at Staten tilskylder $\frac{7}{25}$ til denne Afløsning.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Kloppenburg-Skrumsager: Dette Lovforslag er blevet modtaget med stor Tilfredshed i Sønderjylland. Efter at Tienden delvis var blevet afløst i Sønderjylland i de tyske Aar, og efter at den Nord for Kongeaaen var blevet afløst i 1903, var det uholdbart, at der stadig var nogle enkelte Sogne, som ikke havde afløst, og det er derfor blevet modtaget med Tilfredshed, at man nu vil søge Tienden fuldstændig afløst ogsaa i Sønderjylland. Den frivillige Afløsning er kun gennemført et enkelt Sted, idet man har ventet, at der vilde komme en samlet Afløsningsordning. At Afløsningen skal foregaa væsentligt paa samme Maade, som den foregik i 1903 i den øvrige Del af Landet, kan vi kun være tilfredse med. Man gennemførte den Gang en meget billig Afløsning, idet Aarene 1892—1901 lagdes til Grund for Beregningerne; det var billige Tider den Gang, og man fik derved ogsaa en billig Afløsning. Til Grund for den her i Lovforslaget foreslaaede Afløsning lægger man nu Aarene fra 1890 til 1913, idet man mener, at de abnorme Priser efter Krigens Udbrud selvfølgelig ikke bør komme i Betragtning. Dette er rimeligt, og jeg synes, at vi kun kan være tilfredse dermed. Afløsningen gennemførtes i 1903 af Landbrugsministeriet, nu foreslaas den gennemført af Kirkeministeriet, hvilket jeg finder naturligt, eftersom den Tiende, det her drejer sig om, er enten til Præster, Degne eller Kirker.

Der har været fuldstændig Enighed om Lovforslaget i det andet høje Ting, hvor der har været nedsat Udvalg, og jeg kan paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget.

Jørgen Møller: Som allerede nævnt er det Meningen med dette Lovforslag at overføre Tiendeafløsningsloven af 15. Maj 1903 til de sønderjyske Landsdele, saaledes at Tienden afløses med 25 Gange det aarlige Beløb, hvoraf Yderne maa udrede de $\frac{18}{25}$, medens Staten tilskylder de $\frac{7}{25}$. Under Forhandlingerne om Loven af 1903 var mit Parti imod denne Ordning,